

nisteren i sine høringsbemærkninger har skrevet, at de her friskoler opstår som spontane impulshandlinger.

Kl. 18.40

Men nu vi taler om stramninger og ikke-stramninger: Når man kan konstatere, uanset hvor mange friskoler der er opstået i det seneste år, at der er tre friskoler færre, end der var på samme tid sidste år, er vi vel enige om, at antallet af friskoler er faldet hertilands.

Så vil jeg gerne høre ordføreren: Hvad er det for nogle begrænsninger, vi skal have, så forældre ikke kan oprette friskoler – ud over de her stramninger regeringen har indført med hensyn til befordringstilskud, øget tilsyn og nu forrykket anmeldelsesfrist? Hvilke grænser har ordføreren ellers tænkt der skulle laves? For det er da meget åbenlyst, at regeringen ikke synes, at der skal være flere friskoler. Man gør jo, hvad man kan for at begrænse antallet, og det er så lykkes: Der er tre færre, end der var sidste år.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Det lovforslag, der ligger her på bordet i dag, kan ikke have haft nogen indflydelse på, at der tidligere er blevet lukket tre friskoler. Det er så det ene.

Det andet er, at regeringen skam intet ønske har om, at der ikke skulle kunne være lige så mange friskoler, som der hidtil har været. Det afhænger jo af engagementet hos forældrene.

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg med det her lovforslag er meget optaget af, at der gives en mulighed for et parallelløb mellem den folkevalgte – læg mærke til det: den *folkevalgte* – kommunalbestyrelses overvejelser om, hvordan skolestrukturen skal være i kommunen, og så de forældre, som siger: Nej, det er for galt; vi vil gerne oprette en friskole.

Der bliver nu lejlighed til at få det tænkt ordentligt igennem, så det ikke bliver en hovsabelutning, som meget let kan betyde, at en sådan friskole måske får et kortere liv, end den ville få, hvis den var planlagt godt og ordentligt.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

I fru Britta Schall Holbergs i øvrigt meget besindige indlæg var der et lille principielt hjørne, som jeg godt lige vil spørge til.

Fru Britta Schall Holberg sagde på et tidspunkt i sin ordførertale noget om, når fortsættelsen af en skole ikke bare var en protest. Det læg-

ger sig jo i forlængelse af, at man i hele den her debat gang på gang fra andre har hørt betegnelsen protestskole, som om det var noget nedsættende, og det har jeg aldrig nogen sinde forstået.

Jeg mener sådan set, at det fornemste i demokratiets væsen overhovedet er retten til at protestere. Jeg vil minde om, at i kirken er protestant en hædersbetegnelse. Og dette er altså sagt af en, som tilhører et parti, som nogle engang i tidernes morgen har kaldt et protestparti, og det har jeg egentlig aldrig haft det dårligt med.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Det kunne jo føre langt, det her. Lad os ikke strides om ordet protest. Det, der ligger i ordet protestskole – det er nu heller ikke mig, der har brugt det, men det er en helt anden sag – er, at det ikke kan nytte noget, at man opretter en skole, og der kan vi også snakke om pædagogisk forsvarlighed og sådan noget, i det omfang man ikke har fået gennemtænkt f.eks. skolestørrelser og sådan nogle ting.

Det, der er vigtigt, er at sige, at der må være et værdigrundlag. Det tror jeg hr. Jesper Langballe vil være enig med mig i. Hvis man skal oprette et sådant alternativ til folkeskolen, skal der være et andet værdigrundlag hos de forældre, som melder deres børn til det. Glem så det med protestskoler og sådan noget. Vi kunne også kalde det en hovsabelutning, fordi man i lokalområdet – og det kan jeg godt forstå – siger: Vi vil søreme ikke af med vores skole, og derfor vil vi nu lave en friskole. Men vi i Venstre vil meget gerne have, at hvis forældre tænker sådan, så gør de sig nogle overvejelser om, hvad det er for et værdigrundlag, der skal bære den skole.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil godt sige, at det ikke bare sådan var for at være morsom, jeg sagde det. Jeg mente faktisk noget alvorligt med det.

Jeg vil allerhelst have mine børn og børnebørn til at gå på en skole, der overhovedet ikke har noget værdigrundlag. Når jeg hører lærere fortælle om deres værdigrundlag, bliver jeg altid meget nervøs.

Derimod synes jeg, at i det øjeblik en kommune finder på, at den vil nedlægge en lokal skole, hvor der er et nært og forpligtende sammenhold omkring skolen, så synes jeg, det er en glimrende motivation til at oprette en friskole. Og hvis det, at en protestskole skal forstås som en pro-